

Overdenking in de Adventszangdienst, Capelle-Schollevaar, 9 december 2007, 16.00 uur

Thema: 'Op reis naar het Licht' naar aanleiding van Jesaja 60: 1-3 (= kerntekst) en 17-22 en Johannes 1: 1-9

1. Duisternis is écht diepe ellende...

In de kerk hebben we het best vaak over duisternis en licht. Zeker in de Adventstijd. We zijn op reis vanuit de duisternis naar het Licht. Maar wat is dat nou eigenlijk, duisternis? Wanneer zegt u nou: 'Dit ervaar ik als duisternis.' En voor jou, wat zijn voor jou nou donkere momenten? Duisternis, dan kun je denken aan verdriet, wanhoop, angst. Iemand van wie je zóveel houdt, is er niet meer. Of je weet dat je de ander gaat verliezen, dat je los moet gaan laten. Of je raakt teleurgesteld in iemand, je vertrouwen is in één keer helemaal weg. Dan kan het donker zijn om je heen, en donker van binnen, in je ziel. Duisternis, dat kan te maken hebben met een ruzie, die maar doorzeurt, en die al je energie uit je leven weguigt. Naar buiten toe zeg je heel stoer: 'Het kan me niet schelen, die ander bekijkt het maar', alleen... zo werkt het niet. Duisternis, breder in de wereld, dat is ook: oorlog, honger. Ik sprak een poosje geleden iemand die als jongen van twaalf gekidnapt is, en als kindsoldaat moest vechten in Sierra Leone. Nu woont hij hier vlakbij, in Rotterdam. Zo ver weg is dat allemaal niet, we leven in één en dezelfde wereld. Duisternis, dan denk ik aan werkkampen in Zuid-Korea, waar mensen van honger soms klei van de grond gaan eten.

Je kunt zo, in een kerkdienst, soms zo gemakkelijk praten over duisternis, en dan gaan we op weg naar het licht. Maar je zult er maar middenin zitten, in de wanhoop, de ellende. Hoeveel kinderen zijn er niet, die lijden, die altijd bang zijn, voor ruzies, voor klappen, voor papa die weer gedronken heeft. Hoeveel jongeren zijn er niet, die het leven niet meer zien zitten en de hand aan zichzelf slaan. Suïcide, zelfmoord, is doodsoorzaak nummer 1 onder jongeren.

Duisternis, dat is niet zomaar een vaag, abstract begrip, nee, het is diepe, het is schokkende realiteit. En misschien is het meest schokkende nog wel, dat je die duisternis ook tegenkomt in je eigen leven, in je eigen gedachten. Dat je schrikt over wat je denkt. Of wat je zomaar zegt, in een onbewaakt ogenblik.

'Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën,' zegt Jesaja in vers 2. Duisternis, dat is de afwezigheid van licht. Overal waar God niet is, daar is duisternis. Waar God niet is in de politiek, daar is duisternis. Waar God niet is in de manier waarop mensen met elkaar omgaan, daar is duisternis. Waar God niet is in je eigen ziel, daar is duisternis. Het is een duisternis die verstikkend is, waar mensen aan kapot gaan. En laten we het goed voor ogen houden: de Bijbel geeft dit duidelijk aan. De Bijbel is een heel realistisch boek. Deze wereld is een donkere wereld, een wereld die schreeuwt om verlossing, een wereld die smacht naar licht.

'Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, MAAR: over u zal de HERE opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.'

2. In de duisternis belooft God Licht!

U voelt wel, daar zit een enorm contrast in. Duisternis over de volken, maar over ú: de heerlijkheid van de HERE! Wie is die 'u' in deze tekst? Wie wordt er hier aangesproken?

Nou, uit het voorafgaande, hoofdstuk 59, kunnen we dat opmaken. Tegen wie heeft Jesaja het? Jesaja heeft het tegen Sion. Sion, de berg waarop Jeruzalem gebouwd is.

Deze boodschap is door God aan Jesaja gegeven met het oog op de ballingschap. Het volk Israël zit in Babylon. Ver van huis en haard. Mensen die meegenomen zijn met geweld, onder dwang van een vijandelijk leger. En Jeruzalem, ver weg, is één zwartgeblakerde ruïne. Als je 't nou hebt over duisternis, dan is dit echt duisternis. Uitzichtloos.

Maar in die duisternis komt de HERE met Zijn belofte! 'Jeruzalem, Sion, sta op! Wordt verlicht! Want uw licht komt en de heerlijkheid van de HERE gaat over u op!' Jeruzalem is als een vrouw die ruw op de grond gesmeten is. Er wordt hier een vrouwelijke vorm gebruikt. 'Sta op, Jeruzalem! Sta op, als een bruid, en laat Gods licht over je heen vallen! Koester je in de stralen van de zon, die opgaat over je leven. En die zon, dat is God Zelf! De HERE in Zijn heerlijkheid!'

Jesaja zegt het namens God: 'Die duisternis, die nu over Jeruzalem heenligt, die grauwsluiert van dood en verderf, die zal over de volken heenliggen. En Jeruzalem zal veranderen van een plaats van donkerheid, in een plaats van licht! Gods licht gaat stralen!'

Oftewel: 'Volk van Israël, houd moed! Jullie denken dat alles verloren is, maar God is er ook nog! Die duisternis, dat is volop realiteit, maar God Zelf geeft jullie weer een toekomst, in jullie eigen land, in jullie eigen stad.' En dat is ook gebeurd! De Joden móchten terugkeren uit Babylon, Jeruzalem is herbouwd, er is weer een tempel gekomen. God is trouw gebleven aan Israël, en dat geldt tot vandaag de dag toe, 2007. Maar als je dit hoofdstuk van Jesaja goed leest, dan merk je dat die beschrijving van Jeruzalem eigenlijk nog véél verder gaat dan dit aardse Jeruzalem. Jesaja trekt meteen de lijn door naar het nieuwe Jeruzalem, waarin geen oorlog meer is, en geen geweld, waarin de zon en de maan niet mer nodig zijn, omdat God Zelf tussen de mensen woont, en Zijn heerlijkheid oogverblindend stralend is.

Wat dát betekent, dat is onvoorstelbaar! Er is hoop, omdat God Zélf hoop geeft. Dwars door alle duisternis laat God Zijn licht stralen. En naar dat licht, zo staat er dan in vers 3, naar dat licht zullen volken opgaan, en koningen zullen hun weg vinden van de stralende opgang van Sion. Het licht van God is het licht voor de héle wereld.

3. Het Licht is Jezus

En dat licht, schrijft de evangelist Johannes, dat licht is opgegaan toen Jezus op aarde kwam. Toen het Woord van God vlees werd, een Mens van vlees en bloed. In Jezus Christus is het licht van de eeuwigheid ingebroken in ons tijdelijke, armzalige bestaan. Toen Jezus naar deze aarde kwam, is de duisternis doorboord met de stralen van Gods licht. Jezus kwam om de duisternis te verbreken, en de weg te openen naar God, om de relatie te herstellen tussen ons als zondige, kwetsbare mensen en de goede, heilige God, die de Bron is van leven en licht.

Wij waren als mijnwerkers, door een mijnongeluk opgesloten in een onderaardse gang, afgesloten van het licht, afgesloten van de zuurstof, afgesloten van het leven. Totdat in Jezus Christus God Zelf een schacht boorde naar onze verlorenheid. Toen Jezus naar deze wereld kwam, viel er voor het eerst weer licht in onze duisternis.

Dáárom, en dáárom alleen is er hoop voor mensen die lijden onder oorlog. Er is hoop voor kinderen die trauma's hebben opgelopen als kindsoldaten. Er is hoop voor de mensen in de concentratiekampen van Noord-Korea. Er is hoop voor u! Voor jou! Als je wanhopig bent. Als je niet weet waarom je eigenlijk nog leeft. Als je bang bent voor de uitslag in het ziekenhuis. Er is hoop, als je schrikt van jezelf, en van wat er huist aan gedachten op de bodem van je ziel.

Nee, die omstandigheden veranderen niet van de éne minuut op de andere. Dit blijft een donkere wereld. Maar in Jezus is God ons te hulp geschoten, en Hij heeft het perspectief geopend. De toekomst is niet aan het duister. Geloof in Jezus Christus, en uw toekomst, jouw toekomst is in het licht! Het licht dat nooit gedooft wordt, het licht in de stad van God. Dat perspectief, dat verandert ook ons leven hier en nu. Want we hebben een doel. En we hebben een God die ons niet loslaat. We mogen het weten: Hij is ons komen redden, Hij heeft er alles voor over gehad om ons te vinden in onze donkere mijnschacht. En als Hij vóór ons is, wie zal dan tegen ons zijn?

In de Adventstijd moegen we het opnieuw tegen elkaar zeggen: we zijn geen verdwaalde, dolende zielen, die rondtobben in de duisternis. We zijn op reis, dwars door de nacht, naar het licht

Reageren? Bel of mail: René van Loon,

van God. En Jezus heeft naar dat licht de poort geopend. Hij is onze Redder. Hij is onze Verlosser!

4. Wees getuige van het Licht!

En Jezus Christus, het Licht van de wereld, heeft getuigen nodig. Hij verlangt ernaar dat wij getuigen van het licht, zoals Johannes de Doper dat deed, we hebben dat gelezen in Johannes 1: 'Er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam was Johannes; deze kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden.'

Hoe kunnen de mensen in uw omgeving nou hoop krijgen? Hoop dat er inderdaad een God is die ook van hen houdt. Hoop dat niet de duisternis zal overwinnen, maar het licht? Dat kan als u en jij en ik dat licht van Jezus weerkaatsen, als wij Zijn licht weerspiegelen in deze wereld. Zoals de maan het licht weerspiegelt van de

zon. De maan zelf is een ijskoude klomp steen, maar doordat de zon zijn licht laat schijnen op de maan, wordt de maan een lichtend licht.

In deze Adventstijd is de vraag: reflecteert u het licht van Jezus Christus? En jij: geef jij het licht van Jezus door?

En maakt u dat dan maar heel praktisch. Ik noem maar een paar voorbeelden. Vertel aan iemand met wie u werkt, of iemand in uw familie, hoe belangrijk hij of zij voor u is. Doe dat gewoon, breng dat eens onder woorden, wat die ander voor u betekent. Stuur iemand een kaart die het moeilijk heeft, met een mooie bijbeltekst erop of een mooi lied. Vraag vergeving voor iets dat u fout hebt gedaan, en dat steeds een beetje is blijven hangen. Bedank iemand die gewoon vanuit zijn baan iets voor u doet, en laat merken hoe u het waardeert wat die ander doet. Geef iemand eens onverwacht een presentje. En maak er in uw hele leven geen geheim van dat u gelooft in Jezus Christus. Stop het niet weg dat je christen bent. Laat het maar merken, dat je op reis bent naar het licht.

Het is Advent in de kerk. Een tijd van lichtpunten, tekenen van hoop. Laat het ook Advent zijn op uw werk, bij de koffieautomaat. Laat het Advent zijn bij jou op school. Bij u in de straat. In de familiekring. Laat het Advent zijn overal in uw leven. En zing ervan! Waar het licht van Jezus schijnt, daar verdwijnt de nacht. Daar heeft de duisternis voorgoed het nakijken. Amen.

DAGDROOM

*Bij tijden droom
ik van die
Morgen
waar
zonde, ziekte
dood en
zorgen
geveld zijn
als een
vuig tempeest.*

*Wij zullen
zingend door
de Zonverlichte
straten gaan
en bouwen aan
de Nieuwe Stad.*

*God gun en
geef ons
toch een teken.
Mijn teken...
mijn handbloed teken:
Immanuël.*

Cecil Helleman

*Uit:
'Wachten op morgen',
Zoetermeer, 1996*

010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl